

بجڑکلی ہو سسی

لیکوال: ڈاکٹر معمار حشمت اللہ اتمر
بیخلیک شریں کالیم کالیم پیرس

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنکلی هوسی

لیکي پوهه:

سرلیک: بنکلی هوسی

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر ،،

اېډېټور:

د پڅېښتی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله و، اتمر ،،

څپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - غویی / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او څپرندوی سره خوندي دي، بي اخځ
بنووني ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

بنکلی هوسی

.....

لړلیک

سرلیک

چوپړی

- ۱..... پڅښتنی،
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... لیکي پوهه:
- ۴..... لړلیک
- ۵..... ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷..... د یادښتونو له پاره:
- ۸..... کیسه یا داستان:
- ۷۴..... د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۷۹..... د کار لاندې کتابونو لېست
- ۸۰..... د امکان او وخت په صورت کې
- ۸۱..... د پڅښتنی څټ

بنکلی هوسی

.....

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بی پایه ستاینه او بی حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانی او کاینات یی د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالی، لوړ او بنکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل د کوشنیانو(کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره بنکلی داستان (کیسه) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو سره یې گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازي معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې څانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکني می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

بنکلی هوسی

.....

پاکه ربه!

زمور له پاره خپله لاره بي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. زمور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كې د غرور نخبه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هېله كېږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريکه) كړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

بنکلی هوسی

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

بنکلی هوسی

.....

کیسه یا داستان:

په پخوا پیر (وختونو) کې زمونږ په هېواد شمال ختیځو ولایتونو کې هوسیو ژوند کاوه او ډېری خلک د هغو لیدو او ځینی نور هم د هغو بنکلو بنکار کاوه.

هغوی ډول ډول وو.

ځینی یې گلداره (خالخالی) او ځینی نور یې ساده او بې خالی وې.

په هغو کې ډېری لږې یې سپینې هم په سترگو کېدې.

سپینې هوسی تر نورو په قد یا لوړوالي کې غښتلي، اوچته (لوړې) وې.

د سپینو هوسیو سترگو رنګونه هم د نورو سره توپیر درلود.

د هغوی سترګې شني او بنکلي وې.

خو د سپینو هوسیو شمیره (تعداد) د نورو پرتله ډېر لږ او کله، کله به د هوسیو په رمو کې، تر سترگو کېدل.

هغوی ټول مینه ناک وو.

یوه ځای به گرځېدل او څرېدل.

هیڅ وخت یې یوه د بل سره شخړې نه کوي او تل به لکه خویندو سره گډ ژوند کاوه.

یوه به د بل سره د ستونزو په وخت کې مرستې هم کوي.

بنکلی هوسی

بنکلي هوسی

.....

گل خان یوه پوخ بنکاری و.

هغه تل د مرغیو او سویانو بنکار، کاوه.

یوه ورځ چې په ځنکله کې بنکار پسي گرځېد، یوه بنکلي او ټکي لرونکي (خال خالي) هوسی یې د مخي نه په ډېره چټکتیا سره، تېره شوه.

هغه کوبنبن وکړ چې پر هغي ډز وکړي.

خو هغه د یوې سترگې په رپ سره، تېره شوه.

گل خان د هغي پسي اخوا دېوا وگرځېد او سوچ یې کاوه چې هغه به و مومي او بنکار به یې کړي، مگر هغه و نه توانېد.

بنکلي هوسی

.....

گل خان به سهار وختي د کور نه و وت او هوسی به يې په ځنگله
کي لټوه.

مياشت تېره شوه او هغه و نتوانېد هوسي بيا و ويني.

د هغه له پاره ځنگله ته، تگ راتگ ستونزمن شو.

او(هوا) مخ په سرېدو شوه.

د ژمي ساړه بادونه پيل شوو.

هغه به تودې او وريني جامې اغوستي او بيا به په ځنگله کي گرځېده.

د ژمي ساړه پيل شوو، واوره په ورېدو شوه.

په ځنگلو کي بنکار په ټپه ودرېد.

مرغان او ژوي به په ندرت سره له کورونو وتل.

گل خان ډېر خپه شو.

څه يې د لاسه هم نه راتلل.

يوه ورځ چې هغه ډېر خپه او په سوچ کي ډوب و، ملگری يې چې

خان گل نومیده، هغه پوښتني ته لاړ.

هغوی يوه د بل سره روغېر وکړ.

بيا د ژوند ترڅي او خوږې پېل شوي.

گل خان هغه ته د هوسی کيسه وکړه.

او هغه ته يې و ويل:

بنکلی هوسی

.....

خو میاشتی د هغی د ویشتو په هکله به، هره ورځ ځنگلونو کې
گرځېدم.

هغه بنکلی هوسی مې ونه لیده.

بیا یې و ویل:

زه کوښښ کوم چې هغه و ولم او یا یې ژوندی و نیسم.

ملگری یې و ویل:

دا به ډېره ستونزمنه وي چې هغه بیا و ویني.

هغوی تل په یوه ځای کې نه اوسي.

هغوی لکه کوچیانو، ژوند کوي.

پسرلي کې په یوه ځای، دوبي کې په بل ځای کې وي.

گل خان و ویل:

ماته یوه سوچ راغی، هغه دا چې:

که زه په ځنگله کې یوه جونگره جوړه کړم او البته ژوند وکړم، کېدای
شي هغه بیا وگورم.

ملگری یې و ویل:

بڼه سوچ دی، مگر په ځنگله کې هر راز ژوي وي، کېدای شي تاله
منځه یوسي.

گل خان و ویل:

بنکلي هوسی

.....

زه توپک لرم.

الته به خپل کوکری (د سپي بچی) او پيشو هم له ځانه سره یوسم.

هغوی به زما سره مرسته وکړی.

خان گل و ویل:

ستا خوبه!

زما یواځې ویل و.

څو دیکي لانه وې تېرې شوې چې د گل خان بنځي چای راوړ.

بیا گل خان په پیالو کې چای واچوه او دواړو په مزه، مزه چای و
څښل.

غرمه شوه.

خان گل له ځایه پاڅید او گل خان ته یې و ویل:

که اجازه وي اوس خپل کور ته ځم.

گل خان وروته و ویل:

چېرې ځي؟

غرمه ده.

د غرمې ډوډی وخوره، بیا به دواړه لمانځه ته لار شوو.

لمانځه نه وروسته به ته خپل کور ته لار شي او څه به بېرته
راوگرځم.

بنکلی هوسی

ملگري يې و ويل:

مننه كوم.

ما په کور کې څه نه دي ويلي.

هغوی به ما پسي دپخوا او اخوا سرگردانه شي.

بيا به بل وخت، راشم او د ستا سره به شپه هم وکړم.

گل خان و ويل:

سمه ده!

بيا د خپل ملگری سره تر دروازي و وت.

ملگری يې خپلي مخي پسي لار.

گل خان بېرته، کورته ستون شو.

څو ورځي تېرې شوې.

هغه د خپلي پريکړې خبره د خپلي بنځي سره گډ (شريكه) كړه.

هغې هم د هغه د ملگري خبره تکرار كړه.

هغه و ويل:

ته هم سمه او ريښتيا وايي.

خو زه هرو مرو په ځنگله کې يوه جونگره، جوړوم.

بنځي يې و ويل:

بنکلی هوسی

ستا خوبنه!

مگر زه خوشحاله نه یم.

خو ورځي تېرې شوي.

گل خان څه ضروري مواد ورته په پور واخيستل.

بيا يې خپل ملگری و غوښت.

هغوی دواړو په ځنگله کې يوه جونگره، جوړه کړه.

جونگره د لرگو څخه وه.

پر سر يې هم د ونوڅانگي، لښتي او پانې واچوي.

بنکلي هوسی

.....

بیا گل خان خپل ملگری سره پېرته، ستانه شوو.
خان گل خپل کور او گل خان خپل کور ته لاړل.
خان گل د کور جوړېدو پای خبره د خپلي بنځي سره شریکه کړه.
هغې گل خان ته مبارکي و وپله.
هغوی دواړه ډېر خوشحاله شوو.
د بارانونو موسم وه.
گل خان خپلي بنځي ته و ویل:
څه موده به نور هم صبر وکړو تر څو بارانونه لږ بیا به خپله کډه
بار او الته ولېږدوو.
هغې و ویل:
سمه ده!
څو ورځې تېرې شوې.
بارانونه لږ شوو.
گل خان خپل ملگری راو غوښت.
هغوي کالی ټول او غوتې یې وتری.
گل خان له ځانه سره درې خړې هم راوستې وې.
گل خان شپه د خپل ملگری سره وکړه.
سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

بنکلي هوسی

.....

لمړی يې اودسونه او بيا يې د سهار لمخونه وکړل.
د خان گل بنځي سهار چای تيار کړ.
خان گل او د هغه ملگری بارونه په خرو وترل.
چای يې و څښل.
بيا ځنگله ته روان شوو.
لارې تولې کزې وړې او لمدې وې.
غرمې وخت کې، هغوی جونگری ته ورسېدل.
بارونه يې له خرو کوز (کښته) کړل.
هرې خوا بڼه واېښه وو.
خرونه په څرېدوشو.
هغوی هم کالی جونگری ته، د ننه کړل.
خان گل خپل ملگری سره د شاو خوا ونو ننداره پيل کړه.
بنځي يې هم پر پخلي پيل کړ.
لږ ځنډ وروسته گل خان خپل ملگری ته و ويل:
زه بېرته، کلي ته ځم.
تاسو ته بڼه ژوند غواړم.
ملگری يې مننه وکړه.

بنکلی هوسی

.....

گل خان خره مخکې او کلی خوا روان شو.

خان گل هم پیشو له کڅورې و ویسته او جونگرې کې یې خوشې کړه.

بیا یې د چرگانو پښې خلاصې او د جونگرې مخې ته یې خوشې کړل.

چرگان هم د وابتو او ځنگله په دانو خوړو پیل کړ.
ډوډۍ تیاره شوه.

هغوی په خوند سره ډوډۍ وخوړه.

ډوډۍ خوړو نه وروسته، گل خان د چرگانو له پاره هم کوشنۍ جونگره جوړه کړه.

بیا اخوا دېخواوو نه یې، وچ لرکي راټول کړل او د جونگرې خوا یې واچول.

او(هوا) تیاره شوه.

ماښام شو.

گل خان خپلې چرکې او چرگان په کوشنۍ جونگرې کې بند کړل.

پیشو هم د باندي وه او میاومیاو یې کاوه.

هرې خوا ورته نوې وه.

بیا جونگرې ته د ننه شوه او نغري خوا ته، کښېناسته.

گل خان او بنخه یې هم جونگرې ته، د ننه شوو.

بنکلي هوسی

دروازه يې وټره.

بنځي يې تېلي څراغ روښانه کړ.

بيا په نغري کي يې د غرمی پاتي کتغ تود او وروسته يې چايجوش پر سکروټو کېښود.

هغوی ږودۍ وخوره او ورسته يې تريخ چاي پسي هم وڅښل.

لږه ږودۍ يې پيشو ته هم واچوه.

څه ځنډ وروسته بیده شوو.

سهار شو.

نوی ژوند پیل شو.

گل خان به سهار وختی په ځنگله کي گرځېده او بنځه به يې د کور په کارونو اخته وه.

څو ورځي تېرې شوې.

د گل خان بنځي يوه لويه تکرۍ و وېده(جوړه کړه).

هغه يې د جونگرۍ ته نږدې لمر ته کېښوده، تر څو وچه شي.

څو ورځي نورې هم تېرې شوې.

گل خان به د هوسی خوبونه ليدل.

يوه ورځ سهار وختی چي گل خان غوښتل ښکار ته لار شي، پر تکرۍ يې سترگي و لگېدې.

بنکلي هوسی

په ټکری کې څه بنکارېدل.

هغه سترگې و مېنې او بیا یې ټکری ته و کتل.

بنکلي هوسی

.....

په تکرۍ کې یوه هوسی دوی سپین سویان او څو د سویانو بچیان هم
بنکارېدل.

ژر یې توپک مخه د هوسی خوا و نیوه.

د هغوی پرې پام او هر ژوي، هرې خوا منډې کړې.

گل خان پرې دز و نه کړ، که نه کولای یې شو چې هوسی او یا
سویان و ولي.

هغه له ځانه سره و ويل:

کېدای شي هغوی هره شپه په تکرې کې تېره او بلد شي.

گل خان په سوچو، سوچونو کې وړاندې لار.

اخوا دېخوا یې و کتل.

په ونو کې مرغانو سندرې ويلي.

هغوی بنکلي غرونه (آوازونه) درلودل.

بیا لږ نور هم وړاندې لار.

مخې ته یې څو خړې مرغې پر ځمکه وليدې.

پر هغو یې ډز وکړ.

لس یې په کې و ویشتي.

په منډه ویشتل شویو مرغيو ته یې ځان ورساوه.

توپک یې پر ځمکه کېښود.

بنکلی هوسی

.....

ژر یې چاکو(چاقو) له جبه راوویست او د مرغیو په حالولو یې پیل کړ.

تولې ویشتل شوي مرغی یې، حاللي کړي.

بیا یې د جب نه کڅوړه و وېسته او حاللي کړي مرغی یې په کې واچوي.

بیا یې خپل چاکو په شنو وانښو پاک، چاکو یې کات او بیا یې جب ته د ننه کړ.

توپک یې پر اوږه کړ او خپلي جونگري خوا روان شو.

جونگري ته ورسېد.

بنخه یې پر جارو اخته وه.

پېشو او چرگي د جونگري خوا، گر خېدل.

گل خان خپلي بنځي ته و ويل:

دا مرغی واخله او غرمې ته ترې کلولي (کوفته) جوړه او پخه کړه چې په خوند یې وخورو.

بنځي یې و ويل:

سمه ده!

هغې مرغی واخيستي او پر پاکولو یې پیل کړ.

گل خان هم اوبو پسي لار او څو منگي اوبه یې راوړي.

بنځي یې هم مرغی پاکي او پر پخلي یې پیل کړ.

بنکلي هوسی

غرمي ډوډی تیاره شوه.

هغوی په خوند سره ډوډی وخوره.

ورځ تېره شوه او ماښام شو.

پاتې کلولي يې د شپې تاوده او ويې خورل.

بيا ويده شوو.

سهار شو.

گل خان بيا د نورو ورځو په شان وختي له خوبه پاڅېد، د لمانځه نه وروسته يې چای و څښل او د جونگرې نه د باندې شو.

بيا يې سترگي په تکرۍ ولگېدې.

گوري چې بيا په تکرۍ کې هوسی او سويان بنکاري.

گل خان ورو، ورو خپل ځان يوې ونې ته ورساوه او ځان يې د هغې ډډ ته پټ کړ.

بيا يې د هغو په ننداره پيل کړ.

پوره يوه گړۍ يې د هغوی ننداره وکړه.

هوسی د سويانو سره مينه درلوده.

کله به يې د تکرۍ نه توپ او پر ځمکه به يې توپونه وهل او بيا به بېرته تکرۍ ته راتلل او کېناستل.

گل خان وروسته د يوې گړۍ ورو، ورو د ونې شا نه (څټ نه) لري او خپل بنکار پسې لار.

بنکلي هوسی

.....

هغه بيا څه مرغی و ویشتي او کور ته يې راوړي.

هغه د سويانو او هوسيو بنکار بند کړ.

گل خان د دوپېو ورځو سهارنی کيسه خپلي بنځي ته بيان کړه.

هغه خوشحاله شوه او گل خان ته يې و ويل:

ماته يوه چل راپه ياد شو.

گل خان و ويل:

څه چل؟

بنځي يې و ويل:

چل داسې دی.

ته هر ماښام توکری لږ، لږ جونگري ته نږدې کوه، و به گورو چې هغوی هم په توکری په سې راځي او که نه.

گل خان و ويل:

داخو ښه چل دی.

هغه ماښام د جونگري نه د باندې شو او توکری يې څو متره جونگري ته نږدې کړه او خپله بېرته جونگري ته ننوت.

سهار و ختي بيا له جونگري و وت او توکری ته يې و کتل، گوري چې هوسی او سويان په توکری کې بيده دي.

گل خان لږ تکرې ته ور نږدې شو.

بنکلي هوسی

.....

هوسی له خوبه وینه شوه او غوښتل یې چې سویان هم له خوبه پاڅوي.

گل خان پوی شو چې هوسی غواري سویان را وینس او له خایه وتښتي.

په دې وخت کې هغه بېرته شا (څټ) ته شو او خپله لاره یې چپه کړه.

ځنگله منځ ته لاړ او څه مرغان یې بنکار او کورته یې راوړل.

بنځي یې د نورو ورځو په شان کټوه (دبگی) باندي او بنوروا یې پخه کړه.

بیا هغوی بنوروا وخوړه او په کیسو یې پیل کړ.

بنځي یې و پوښتل:

نن سهار څه کیسه شوې وه؟

هوسی او سویان په ټکری کې ول؟

گل خان و ویل:

هو!

د نورو ورځو په شان هغوی په ټکری کې بیده وو.

زه لږ وړ نږدې شوم مگر هوسی له خوبه پاڅېده او غوښتل یې چې سویان هم له خوبه پاڅوي، زه پوی شوم چې هغوی غواري له ټکری نه وتښتي.

بنکلی هوسی

خوزه بپرته په شا (څټ) شوم او هغوی می الته ارامه پرېښودل.

بنکلی یې وویل:

ډېر ښه کار دې وکړ.

ورو، ورو هغوی به زمونږ سره بلد شي.

گل خان وویل:

خدای وکړي.

په کیسو، کیسو کې ماښام شو.

بیا بنکلی یې وویل:

اوس لار شه او تکرې د چرگانو جونگرې خواته کېږده بیا سهار وگوره چې څه کیسه ده.

هغه له جونگرې و وت او تکرې یې د چرگانو جونگرې خواته کېښوده.

بیا بپرته جونگرې ته ننوت او دروازه یې وتړه.

سهار بیا له خوبه پاڅېد.

دروازه یې په کراره خلاصه کړه.

تکرې خواته یې وکتل.

هوسی او سویان د نورو ورځو په شان په تکرې کې بیده وو.

گل خان ورو، ورو خپله لار، چپه کړه او ښکار پسي لار.

بنکلی هوسی

.....

مياشت تېره شوه.

هوسی او سویان د گل خان، گل خان بنځي، پيشو او چرگو سره بلد شوو.

هغوی به یوه د بل سره مستی او کله به په تکرۍ کې سره یوه خای کیناستل او بیده کېدل.

څه موده وروسته یوه غرخه هم د گل خان جونگری ته راغی او الته د د ټولو سره بلد شو.

په لمړۍ ورځ به ډیر بېریده چه گل خان ورته زیان (نقصان) ونه رسوی، بیا وروسته له څو ورځو پوی شو چې هغه یې ضرره او د ژویو سره مینه لري.

غرخه هم کله نا کله به یې د چرگانو او پيشو سره لوبې کوي.

کله به د پيشو او چرگانو سره د جونگری نه لري تلل او الته به گرځېدل، په کوشنی بیالی کې به گډېدل.

اوبه به یې څښلي.

کله به یوه په بل باندې اوبه پاشلي.

هغوی ډېر خوښ او د خوښۍ نه پک ژوند پیل کړ.

داسې بنکارېدل چې یوه د بل په خبرو پوهېږي.

گل خان او د هغه بنځه هم ډېر خوشحاله شوو چې د غرخه، هوسی او سویانو څښتنان شوو.

بنکلی هوسی

اوس هغوی یوه پیشو، دوی چرگانی، یوه غرڅه، هوسی او څلور
سپین سویان لري.
وختونه تېر شوو.
منی شو.

گل خان د غرڅه، هوسی او سویانو ژمي له پاره واینه راټولول او
جونگری ته نږدې یې خړی کول، تر څو په ژمي کې هوسی او
سویان پرې ماره کړي.

بیا یې وغوښتل چې غرڅه او هوسی له پاره کوشنی جونگره جوړه
کړي ترڅو په ژمي کې د هغوی ساړه و نه شي.

هغه څو ورځې په ځنگله کې و نو ځانگې او لښتې پرېکې کړې او
یوه جونگره یې د غرڅه، هوسی او سویانو له پاره جوړه کړه.

په لمړۍ ورځ هوسی جونگری ته، نه د ننه کېده او ډارېده چې په
کې کوم چل نه وي.

هغې له پیشو وغوښتل چې جونگری ته د ننه شي او وگوري چې په
کې کوم چل نه وي.

پیشو، هوسی ته و ویل:
ته مه وېرېږه.

زه شپږ کاله د مخي له گل خان سره آشنا شوم.

هغه بڼه سړی او مهربانه دی.

هیڅوک د هغه نه ترخه یادونه نه لري.

زه به لمړی الته د ننه شم.

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

.....

هوسی و ویل:

مننه کوم.

راخه لمړي زما کور ته لاره شه او وگوره چې زما کور بنکلی دی
او دا کور؟

پیشو ومنه او د هوسی سره د هغې کورخوا ته روانه شوه.

په خبرو اترو لاره لنډه شوه.

هغوی د هوسی کور ته ورسېدل.

بیا هوسی و ویل:

دا سوری ویني؟

پیشو و ویل:

هو!

دا زما کور دی.

پیشو و ویل:

کور د پاسه گلان هم ښکاري.

گلان تا کرلي؟

هوسی په خندا شوه او ویي ویل:

نه!

په خپله شنه شوي دي.

بنڪلي هوسي

پيشو و ويل:

ڪولاي شم سٽا ڪور ڪي د ننه وگرخم؟

هوسي و ويل:

بنکلی هوسی

.....

هو!

کولای شی.

پیشو کور ته، د ننه او هوسی د باندې څارنه کوه.

څو دکیکی وروسته پیشو د باندې شوه او و یې ویل:

ستا کور ډېر تیاره او راز، رازحشرات لکه:

ماران، لړمان، غونډل، سمسارې او نور حشرات په کې لیدل کېږي

کوم چې کولای شی تا و چچي او له منځه یوسي.

بله مهمه خبره دا ده چې ستا کور ډېر نم لري.

کېدای شي تا ته زیان و رسوی.

بیا هغوی بېرته راروان شوو.

په لاره کې یې پیشو ته و ویل:

مننه کوم.

ته ډېره مهربانه یې.

زموږ دوستی به تل وي.

په لاره کې د یوې کوشنی هوسی سره مخ شوو چې مور یې پیرانگ

خوږې وه او هغه یوازې پاتې شوې وه.

هغه هوسی ته نږدې او هغې ته یې و ویل:

زه کولای شم ستاسو سره ژوند وکړم؟

بنکلی هوسی

هوسی و ویل:

سمه ده!

کومه ستونزه نه شته.

پیشو و ویل:

ته به له مونږ سره لاپره شي.

هغي و پوښتل؟

ستاسو کور چیرته دی؟

پیشو و ویل:

ز مونږ کور په ځنگله کي دی.

مونږ د گل خان سره گډ ژوند کوو.

بیا کوشنی هوسی و پوښتل:

گل خان څوک دی؟

بیا پیشو ورته ټوله کیسه بیان کړه.

کوشنی هوسی ډېره خوشحاله شوه.

بیا یې د لویې هوسی، پیشو نه مننه وکړه او درپواره د هوسی نوي

کور خوا ته، روان شوو.

هغوی هوسی نوی کور ته ورسېدل او لمړی پیشو خونې ته د ننه

شوه او ویې ویل:

راځئ!

بنکلی کور دی.

بنکلی هوسی

بنکلي هوسی

.....

څه موده تېره شوه.

گل خان خپلي بنځي سره کلي ته لاړ.

د چرگانو او سويانو ساتنه د پيشو تر غاړې شوه.

هغوی څو شپي او ورځي البته تېرې کړي.

بيا بېرته خپلي جونگري ته، ستانه شوو.

هغوی له ځانه سره اوږه، وريجي، غوري، لوبيا، نخود، چای، بوره، صابون، اور لگيد او نور د کور ضروري شيان يې له بڼاره اخيستي او خپلي جونگري ته يې راوړل.

گل خان د چرگو، سويانو او هوسيو په ليدو سره ډېر خوشحاله شو. څو ورځي تېرې شوی.

کوشنی هوسی هم بلده شوه.

هغه به هم د ورځي د بلي لويي هوسی، پيشو او سويانو سره گرځېده او د شپي به بېرته، کور ته راتلل.

مياشت تېره شوه.

کوشنی هوسی تری تمه شوه.

ټول د هغي په لتون کې شوو.

هغي د کور لاره ورکه کړې وه.

هرې خوا به يې کتل.

بنکلی هوسی

بنکلي هوسی

هغه به د ورځي په ځنگله کي څرېده.

د شپي به له ډاره د ځنگله نه د باندي وپېږده تر څو کوم ځناور يې و نه خوري.

څو ورځي تېرې شوي.

نه گل خان وتوانېد چې هغه و مومي او نه هوسی د خپل کور لاره. هغه ډېره خواشيني وه.

څو ورځي نورې هم تېرې کړي.

يوه ورځ هغه په ځنگله کي څرېده چې د يوه بنکاري ورته پام شو. د بنکاري سره بادي توپک و.

هغه ورو، ورو د ونې شا (څټ) ته پټ شو.

هوسی څرېده او بنکاري يې نه و ليدلی.

هغه لري وه.

بنکاري سوچ کاوه چې په يوه ټک به هوسی و ولي او بيا به يې حلاله او کورته به يې وپسي.

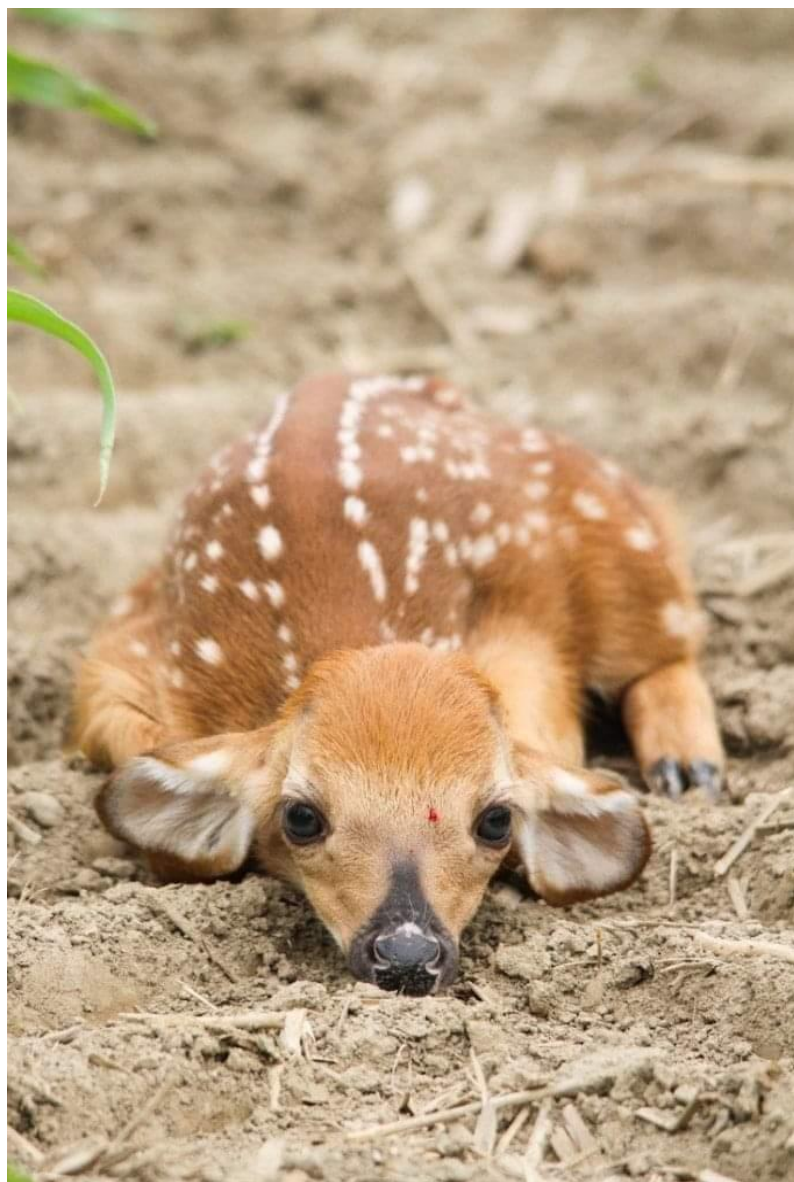
بيا يې په توپک کي ساچمه کېښوده او پر هوسی يې ډز وکړ.

هغه يې په وچولي کي و وېشته.

بيا يې د هوسی پسي منډی کړي.

هغه لره ژوبله او له سيمي وتښتېده، بيا په يوې دښتي کي دمه شوه.

بنکلی ہوسی

بنکلی هوسی

خو ورځي تېرې شوي.

د هغي د اوچلي درد ډېر شو.

څوک هم نه وه چې د هغي سره، مرسته وکړي.

گل خان، لويه هوسي، سويان او پيشو به د هغي پسي سرگردانه
گرځېدل.

مگر د هغي نه کوم څرک نه لگېده.

پيشو به په ونو کې خته او د اوچتو څانگو نه به يې هرې خوا کتل.

خو ورځي نورې هم تېرې شوي.

پوه ورځ پيشو ونې ته وخته او په ليدو يې پيل کړ.

اخوا دېخوا يې وکتل.

نا بېره يې پام کوشنې هوسی ته شو.

بيا يې چيغه کړه.

هغه ده!

پيدا شوه.

تولو منډې کړې.

هغه په چټکۍ سره، بېرته راکښته شوه.

پيشو مخکې نور ورپسي او ټول هغي ته نږدې شوو.

په خوشحالي سره هغي سره يې روغېر وکړ.

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

هغه هم ډېره خوشحاله شوه.

بيا لويې هوسی و ويل:

راځه چې کور ته ځو!

هغې و ويل:

درېدی نه شم.

سر مې څرخېږي .

لويې هوسی و ويل:

ته ودرېږه.

هغه ودرېده.

لويې هوسی ورته و ويل:

ودرېږه او لږ پانې وخوره.

هغه ودرېده او ويې ويل:

خوله مې نه رسېږي.

پيشو و ويل:

دا ده زه ونې ته څېرم او ځانگه تا ته، تېټه وم.

هغه ونې ته وخته او ځانگه يې ټيټه کړه.

کوشنی هوسی هم د ونې په پانو خورو پيل کړ.

بنکلي هوسی

هغی په مزه مزه پانی و خوری او ویی ویل:
اوس می په پینو کی دمه پیدا شوه، کولای شم د تاسو سره کورته،
لاره شم، بیا هغه کورته لاره.

بنکلی هوسی

بنکلي هوسی

بیا لویی هوسی و پوینتل:
وچولی دی ولی زخمی دی؟
هغی ورته ټوله کیسه بیان کره، بیا لویی هوسی و ویل:
راخه چي د ځنگله منځ ته لار شو او الته درته څه بوتی او گلان
بنیم، هغه وخوره ته به جوړه شي.
هغی ومنه او دواړه لارل.

بنکلی هوسی

بنکلي هوسی

خو ورخي تپري شوي.

هغه بنه نه شوه.

د گل خان هغي ته پام شو او هوسی ته يې وويل:

اوچلی دې نه دی بنه شوی؟

هغي و ويل :

نه!

تر اوسه نه دی بنه شوی.

بيا گل خان د حیوانی کلینیک په لټه شو.

کلینیک ځنگله ته، نږدې وه.

گل خان حیوانی کلینیک ته لاړ او البته يې د کوشنی هوسی په هکله
داکترانو سره خبرې وکړې او د هغوی يې و غوښتل چې هوسی ته
دوا ورکړي.

داکترانو و ويل:

هغه دلته راوله چې معاینه يې کړو.

بي له معاینې څارویو ته دوا نه ورکوو.

گل خان هر څه کوښښ وکړ، خو داکترانو د هغه خبره و نه منه.

گل خان بېرته ځنگله ته ستون شو.

بنکلی هوسی

.....

خبره یی د هوسی سره شریکه او هغی هم ومنه او سبا حیوانی کلینیک ته لارل.

بنکلی هوسی

داکټر هغه معاینه کړه.

بیا یې گل خان ته و ویل:

د هغې په سر کې ساچمه بنده ده.

بنه به دا وي چې هغه دلته عملیات کړو.

گل خان و پوښتل:

څو ورځې به دلته پاتې شي؟

داکټر و ویل:

دوې اونۍ به هغه دلته پاتې شي.

گل خان و ویل:

خواره به هغې ته څوک ورکړي؟

ډاکټرو وی:

دلته هرڅه به پيسو (مفته) دي.

مونږ ورته بنه و ابنه او دوايي ورکوو.

ته سوچ مه کوه!

هغه به ډېر ژر بنه شي.

گل خان و ویل:

زه کولای شم دلته پاتې شم؟

بنکلی هوسی

داکتر و ویل:

نه!

تا ته اړتیا نه شته.

مونږ خپل کوبنس کوو، ته دوی اونی وروسته راشه.

هغه ومنه او کور ته لاړ.

بنکلي هوسی

.....

هوسی څو ورځې په حیواني کلینک کې پاتې شوه.
الته به یې تازه واښه خوړل.
داکترانو به ورته دوا هم په وخت سره ورکوه.
هغه په لس ورځو کې بېرته ښه شوه.
دوې اونۍ پوره شوې.
گل خان حیواني کلینیک ته لاړ.
الته یې د هوسی پوښتنه وکړه.
داکترانو هغه د هوسی کټ ته یووړ.
د گل خان په لیدو سره هوسی له ځایه پاڅېده.
گل خان ډېر خوشحاله شو او د داکترانو نه یې مننه وکړه.
بیا یې هوسی ته و ویل:
څنگه یې؟
هغې و ویل:
ښه یم.
بیا یې داکترانو ته و ویل:
کولای شوو کورته لاړ شوو.
هغوی و ویل:

بنکلی هوسی

هو!

مگر په هوسی به پام کوي.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا هوسی و ويل:

زه دلته د کوتي (د خره بچي) سره بلده شوم.

هغه هم غواړي چې زما سره لار شي.

گل خان و ويل:

هغه چيرته دی؟

هوسی و ويل:

هغه د کلينیک په انگر کي دی.

هغوی د کلينیک انگر ته لارل.

کوتی هم بنکلی و.

هغه د داکتر تر درملني لاندې و.

هغوی کوتي ته نږدې شوو.

کوتی ډېر خوشحاله شو.

گل خان داکتر ته و ويل:

بنکلی هوسی

کولای شوو کوتی هم له خانه سره بوخو؟

داکتر و ویل:

اوس نه!

هغه تر درملنی لاندې دی.

بیا کوم بل وخت.

گل خان او هوسی ډېر خپه شوو.

هوسی کوتې ته نږدې شوه.

هغه ته یې و ویل:

ته مه خپه کېره.

مونږ به تا پسې راشو.

هغه و ویل:

سمه ده!

کومه ستونزه نه شته.

بیا یې له هغه نه خدای پاماني واخیسته او داکتر ته یې و ویل:

د هغه بڼه درملنه وکړه.

مونږ به خو ورځې وروسته د هغه پسې راشو.

داکتر و ویل:

سمه ده!

بنکلی ھوسی

بنکلی هوسی

.....

هغوی بیا د داکټرانو سره خدای پامانی وکړه او ورو، ورو د حیوانی کلینیک نه و وتل او کور خواته، روان شوو.

په لاره کې گل خان هغې ته ډېر نصیحتونه وکړل.

له هغې یې و غوښتل تر څو یواځی اخوا دېخوا لاړه نه شي.

هغې و منه او گل خان ته یې ډاډ ورکړ.

هغوی کور ته ورسېدل.

پیشو غږ کړ.

میاو میاو (هغوی راغلل)

ټولو له هرې خوا منډې کړې.

ټول خوشحاله شوو.

بیا ټولو و ویل:

بنه شو چې هوسی بنه شوه.

نور به هغه یواځی نه پرېږدو چې چېرته لاړه شي.

هوسی هم و ویل:

سمه ده!

ټول به یوه ځای گرځو او د کور نه به ډېر لرې نه گرځو.

گل خان و ویل:

سمه ده!

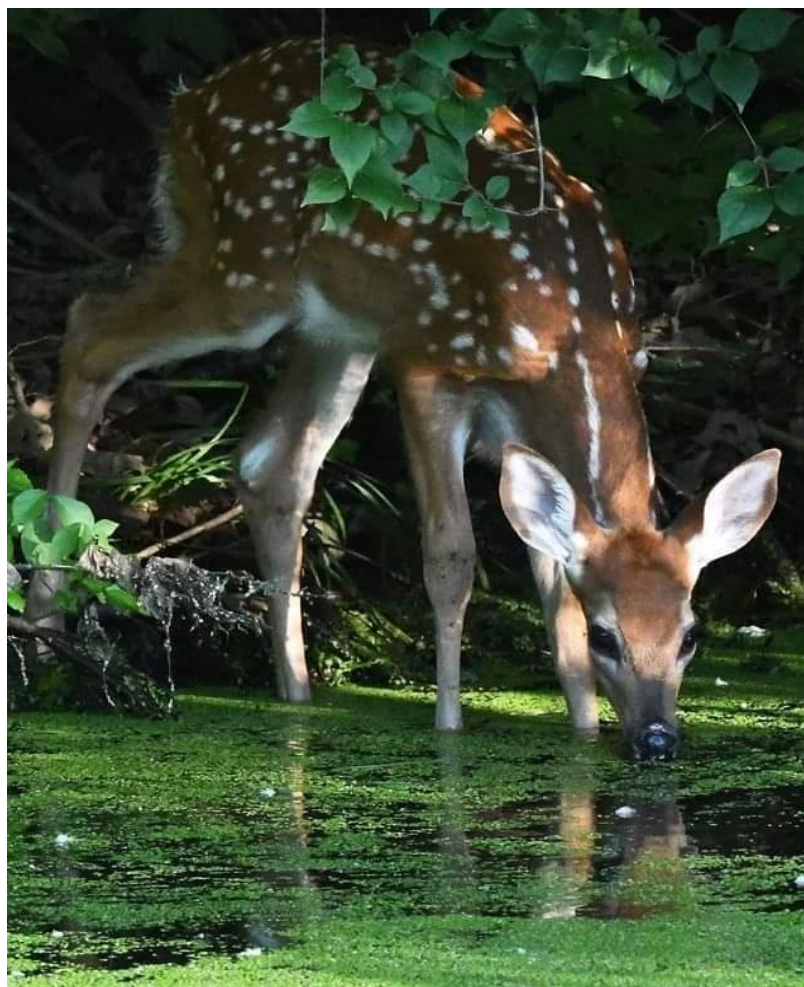
بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

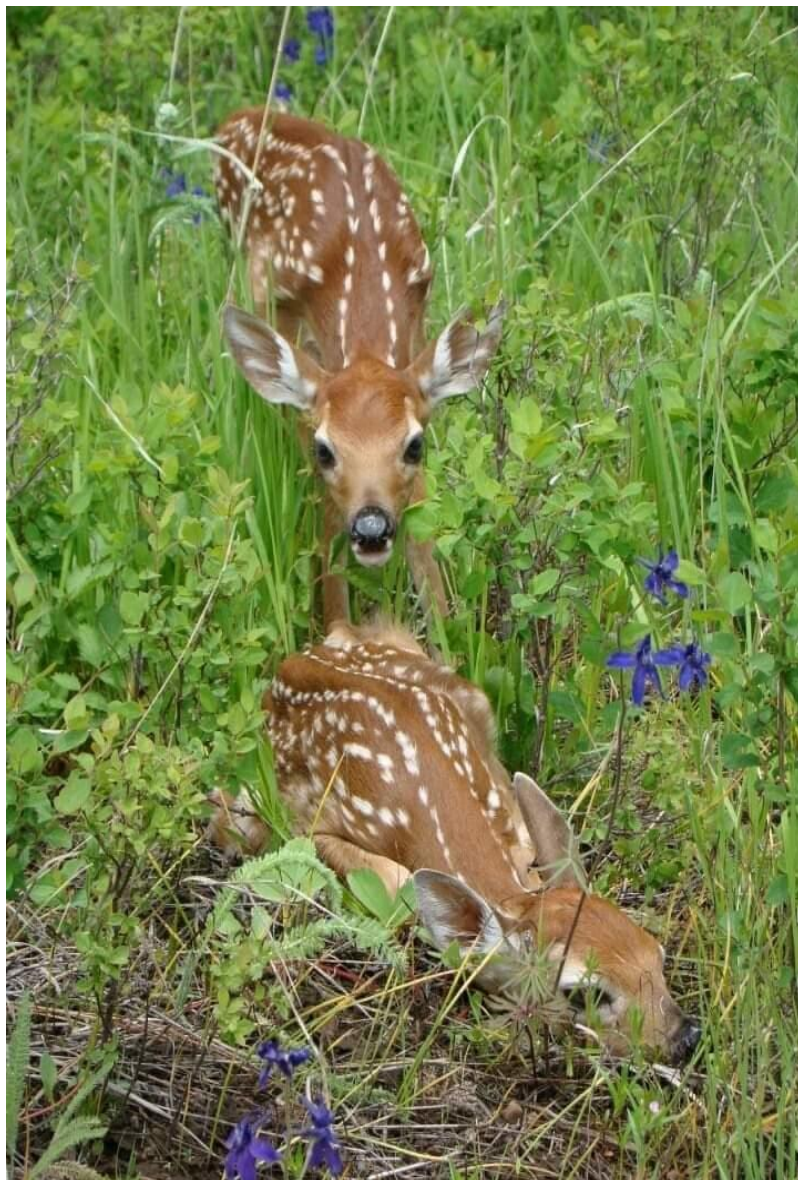
بنکلی هوسی

بنکلی ہوسی

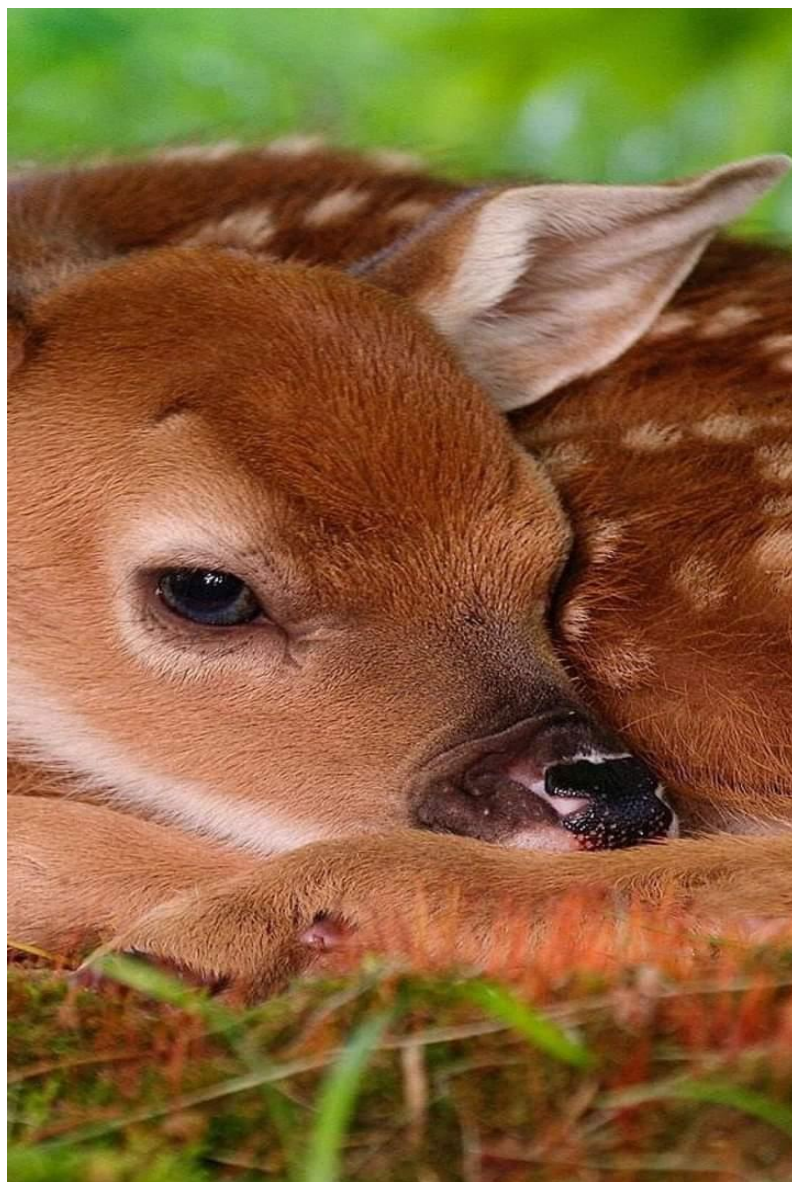
بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

څه موده تېره شوه.

ژوي به ټول يوه ځای گړخېدل.

هوا سپر ه شوه.

واوره په ورېدو شوه.

گل خان له ورايه د ژمي له پاره چمتوالی درلود.

هغه د ژويو د پاره واينه درلودل.

يوآخي د اوبو ستونزه وه.

اوبه هم يخ و وهي او د واورو لاندي شوي.

گل خان به سهار وختي د خپلي بنځي سره له كوره واته او په پلاستيكي لوبنو كي به يي او به راوري.

هغه به لمري يخك ما تاوه او بيا به يي لوبني ډكول.

وروسته به دواړو كور ته وړل.

الته به يي په لوی ديگي كي اچوي، بيا به هر يوه په خوند سره څښي.

د ژمي ورځي تېرېدي.

او(هوا) مخ په بڼه كېدو شوه.

پسرلی راغی.

هغوی ټول خوشحاله شوو.

بنکلي هوسی

.....

سختي ورځي تېري شوي.
هرې خوا وايښه او گلان را شنه شوو.
مر غی، بيا راغلي.
چرگانو يي هم پر هگيو راغلي.
هگي يي تر چرگي کښنوي.
گل خان هم خوشحاله شو.
خپل توپک يي پاک کړل.
بيا يي په بنکار پيل کړ.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معمارۍ افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
- (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنیک (گامی به سوی نړۍ ی انجینری) جلد اول
۵. رسم تخنیک (گامی به سوی نړۍ ی انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معمارۍ اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معمارۍ شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

بنکلی هوسی

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گپودي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پینتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم

بنکلی هوسی

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه ینه) په کچه گری کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ
کرنلاره د معمارانو او انجینرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملگري (پښتو ناول)

۶۰. د یوې میاشتنې **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهرو**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۶۶. ډارونکی سپلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو **توپیر** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهید** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوړې** او **ترڅي** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [دیارس کلنه فلسطینی انجلی تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کاریگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرې زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

بنکلی هوسی

.....

ساختمان های کانتینری	.۸۴
کانتینری ودانی	.۸۵
Architecture of Buddhist temple in Kabul city	.۸۶
بنکلی هوسی (پښتو کیسه)	.۸۷

بنکلی هوسی

.....

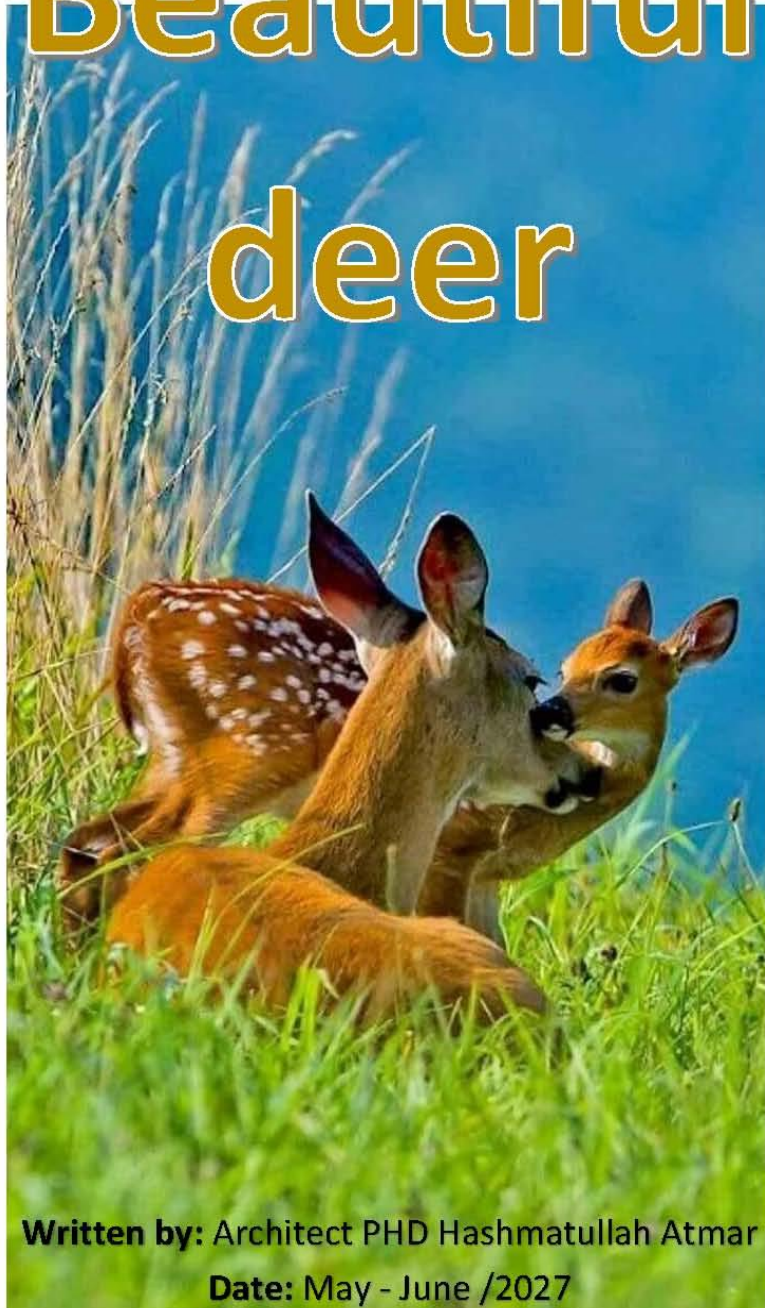
د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. لیونی لبوه
۴. سپین کارغه
۵. سور تنور
۶. خره بیزو
۷. بندي مرغه
۸. بی وخته باران
۹. د ژوند پای

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Beautiful deer

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: May - June /2027

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English